

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoE/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117201344
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:1117201344.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstríka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov, matky - povinnej Mgr. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., X. XX, zastúpenej JUDr. Andreou Vladárovou, advokátkou so sídlom M., T. K. XX a otca - oprávneného N. U., Q. bytom U. U. X, o výkon rozhodnutia, na odvolanie matky maloletej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. k. 15Em/2/2017-49 zo dňa 13. júna 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým súd konanie zastavil, ponecháva uznesenie nedotknuté.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd konanie o návrhu otca na výkon rozhodnutia zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2) Oprávnený - otec podal návrh na súdny výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 4C 12/2004-160 zo dňa 02.05.2006. Na základe uvedeného má súd za to, že rozhodnutie, ktoré je podkladom tohto výkonu, teda rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 4C 12/2004-160 zo dňa 02.05.2006, sa novým rozhodnutím súdu stalo neúčinným (rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 21P/29/2017-252 zo dňa 22.02.2018 bol rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 4C 12/2004-160 zo dňa 02.05.2006 zmenený v časti o úprave styku otca s maloletou tak, že súd styk otca s maloletým dieťaťom neupravil). Zároveň aktuálne styk otca s maloletým dieťaťom nie je rozhodnutím súdu upravený a je ponechaný na dohodu otca s maloletým dieťaťom, a preto rozhodol o zastavení konania podľa § 390 písm. b) CMP, nakoľko podľa posledného rozhodnutia styk otca s maloletým dieťaťom nebol upravený, a teda predchádzajúce rozhodnutie o úprave styku sa stalo neúčinným. O trovách konania súd rozhodol podľa § 391 CMP v spojení s § 52 CMP.

3) Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas odvolanie povinná - matka maloletej, čo do výroku o trovách konania. Navrhla rozhodnutie zmeniť a priznať jej náhradu trov konania. Súd mal na danú vec aplikovať ust. § 54 CMP. Matka na výzvu súdu podala do konania dňa 23.06.2017 Vyjadrenie zo dňa 22.06.2017, ku ktorému priložila prílohy v počte 4 ks. Z jej reakcie, ako aj e-mailovej komunikácie otca a maloletej vyplýva, že výkon rozhodnutia, ktorý bol na žiadosť otca prostredníctvom jeho právnej zástupkyne vedený, bol neopodstatnený. S maloletou sa pravidelne nestretával, k stretnutiam dochádzalo v minimálnych intervaloch a telefonický kontakt a emailová komunikácia boli sporadické, takmer minimálne, čím došlo k odcudzeniu otca a maloletej. Matka od počiatku deklarovala, že stretávaniu maloletej a jej otca nebráni a dlhodobu toto ponecháva na ich dohodu. Matkou uvádzané skutočnosti a dôkazy, na ktoré sa v tomto odvolaní odvoláva a ktoré boli súdu zrejmé pri rozhodovaní

o trovách konania, preukazujú naplnenie podmienok pre priznanie trov konania, tak ako to má na mysli ust. § 54 CMP, nakoľko je nepochybné, že otec návrh na výkon rozhodnutia viedol neopodstatnene, čoho si musel byť vedomý, matka svoje stanovisko vo veci zaujala ešte bez právneho zástupcu, ani na ÚPSVaR Žilina sa nedostavila so svojím právnym zástupcom. Otec opätovne nevykonával úkony potrebné z jeho strany na zastavenie exekúcie a exekúciu viedol naďalej neopodstatnene, ešte aj v tomto štádiu.

4) Oprávnený - otec maloletej sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5) Kolízny opatrovník súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu vo výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku, ktorým súd konanie zastavil, ponechal uznesenie nedotknuté.

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

8) V danom prípade súd prvej inštancie zastavil konanie, nakoľko bol exekučný titul zmenený a nedošlo k úprave styku otca s maloletou, čím je stretávanie ponechané na dohode strán, pričom konanie o výkon rozhodnutia už nebolo možné ďalej viesť na základe takéhoto titulu. Súd preto správne postupoval, keď konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal v zmysle ust. § 52 CMP.

9) Matka v odvolaní namietala, aby jej súd priznal náhradu trov konania v zmysle ust. § 54 CMP, nakoľko výkon rozhodnutia bol vedený neopodstatnene. V tejto súvislosti mal odvolací súd za to, že nebol daný dôvod rozhodnúť podľa ust. § 54 CMP, ako požadovala odvolateľka.

10) Podľa ust. § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť. Na základe tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania iba pri zavinení účastníka konania, t. j. aplikuje sa princíp zavinenia, ale iba pri porušení procesných povinností. Súd teda môže uložiť náhradu trov podľa § 54 CMP len účastníkovi, jeho zástupcovi alebo tomu, kto mal v konaní nejakú povinnosť, pričom musí mať preukázané, že ku vzniku trov konania došlo v príčinnej súvislosti s jej konaním. V prvom rade musí byť preukázané, že účastníkovi bola uložená povinnosť (resp. mu táto povinnosť vyplývala z procesných predpisov), ktorú si nesplnil. V danom konaní nebolo preukázané, že by mal oprávnený - otec maloletej povinnosť, ktorú si nesplnil a bola by v príčinnej súvislosti so vznikom trov konania. Samotné podanie návrhu na výkon rozhodnutia nie je možné takto vnímať, hoci mohol byť aj neopodstatnený (čo nebolo prieskumom ani súdu prvej inštancie a ani odvolacieho súdu v tomto štádiu konania).

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

12) Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).